

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **B. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 lutego 2018 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 grudnia 2017 r., II AKo [...], o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w G. o sygn. akt XI K [...], zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 21 września 2016 r., sygn. akt XIII Ka [...],
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKo [...], Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], na podstawie art. 120 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez B. K., wobec nie uzupełnienia braku formalnego pisma przez sporządzenie i podpisanie wniosku przez obrońcę (adwokata lub radcę prawnego).

Zarządzenie to zaskarżył wnioskodawca wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu zażalenia podniósł, że dopełniał wszelkich warunków formalnych związanych z toczącym się przed Sądem Apelacyjnym postępowaniem o wznowienie postępowania, natomiast ostatnie wydane zarządzenie nie uwzględnia wcześniejszych wskazań zawartych w wydanych w toku postępowania

orzeczeniach, a w szczególności w ostatnim z nich (postanowienie z dnia 15 listopada 2017 r., sygn. akt II AKo [...], utrzymującym w mocy postanowienie z dnia 17 października 2017 r., w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku skazanego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu), w którym jednoznacznie wskazano, że wniosek o wznowienie postępowania karnego na korzyść można wnieść w każdym czasie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie B. K. na uwzględnienie nie zasługuje.

Nie ulega wątpliwości, a przekonuje o tym treść art. 545 § 2 k.p.k., że złożenie skutecznego wniosku o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi on od prokuratora, obwarowane jest tzw. przymusem adwokacko-radowskim. Oznacza to, że bezwzględnym warunkiem formalnym w takim przypadku jest aby wniosek taki został sporządzony i podpisany przez obrońcę lub pełnomocnika.

Warunek ten w postępowaniu dotyczącym B. K. spełniony nie został.

Przypomnieć należy, że skazany zarządzeniem z dnia 17 listopada 2017 r., doręczonym w dniu 5 grudnia 2017 r., wezwany został w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do uzupełnienia braku formalnego osobiście przez niego sporządzonego wniosku o wznowienie postępowania, poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego. Wniosek taki do dnia 12 grudnia 2017 r. do sądu wznowieniowego nie wpłynął. Wprawdzie skazany, złożonym w tym ostatnim dniu pismem wniósł o przedłużenie do dnia 31 stycznia 2018 r. terminu do złożenia formalnego wniosku o wznowienie postępowania napisanego przez obrońcę, rzecz w tym, że postulat ten nie mógł zostać uwzględniony. Termin 7-dniowy do usunięcia braków formalnych określony w art. 120 § 1 k.p.k. nie jest terminem zawitym, w związku z tym nie stosuje się do niego instytucja przywrócenia terminu przewidziana w art. 126 § 1 k.p.k. Nie może on zostać ani skrócony ani przedłużony (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 6 kwietnia 2006 r., II KZ 12/06, LEX nr 182952; z dnia 10 kwietnia 2006 r. IV KZ 13/06, R-OSN KW 2006, poz. 805; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 85/08, R-OSN KW 2008, poz. 1867; z dnia 16 listopada 2010 r., III KZ 93/10, R-OSN KW 2010, poz. 2264; z dnia 9 grudnia 2016 r., IV KZ 59/16, Prok. i Pr. – orzecz. 2017, nr 1, poz. 9).

Słusznie w związku z tym Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] uznał w zaskarżonym zarządzeniu, że brak formalny wniosku o wznowienie postępowania nie został uzupełniony w terminie i w oparciu o przepis art. 120 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku skazanego, który przez obrońcę sporządzony i podpisany nie został.

Należy również zwrócić uwagę na niezrozumienie przez skarżącego informacji zawartej w powołanym wyżej postanowieniu Sądu Apelacyjnego z dnia 15 listopada 2017 r. Zamieszczone w uzasadnieniu tego orzeczenia sformułowanie o możliwości wznowienia postępowania w każdym czasie oznacza, że nawet odmowa przyjęcia wniosku z przyczyn formalnych nie pozbawia strony możliwości złożenia kolejnego wniosku o wznowienie po prawomocnym zakończeniu – jak w tym wypadku – postępowania wznowieniowego. Zarządzenie skarżone przez skazanego temu stwierdzeniu nie przeczy. Oczywiście jest bowiem, że B. K., po zgromadzeniu odpowiednich środków finansowych i ustanowieniu obrońcy z wyboru, będzie mógł w każdym czasie złożyć wniosek o wznowienie postępowania, pod warunkiem, że wniosek taki sporządzi i podpisze opłacony przez niego adwokat lub radca prawny. Nie podważa to jednak trafności podjętej w tej sprawie decyzji procesowej, której środek odwoławczy wniesiony przez skazanego nie mógł skutecznie podważyć.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.